

Fo.

CXX.

intellecta cōspiciunt: sempiterna quoque
virtus et diuinitas tua. Querēs enim vnde
approbare pulcritudinē corporis siue ce-
lestiū siue terrestriū: et quid mihi p̄sto es-
set integre de mutabilibus iudicanti et di-
centi: si ita esse debet: illud nō ita. Hoc igitur
querēs vnde iudicare cū ita iudicāre: in-
uenerā incommutabilem et verā veritatē eter-
nitatē supra mentē meā commutabilem. At
quod ita gradatim a corporibus ad sentientē
per corpus animā: atque inde ad eū interiorē
viam cui sensus corporis exteriora annū-
ciaret: et quousque possunt bestie. atque inde
rursus ad ratiocinantē potentiā: ad quā
refertur iudicandū quod sumit a sensibus cor-
poris. Que se quoque in me cōpētēs muta-
bile: erexit se ad intelligentiā suā: et abdu-
xit cogitationē a cōsuetudine: subtrahēs
se cōtradictōnibus turbis fantasmatibus: ut
inueneret quod lumine aspergeret: cū sine vl-
la dubitatōe clamaret: incommutabile p̄se-
rendū esse mutabili: vnde nosset ip̄m in-
commutabile: quod nisi aliq̄ modo nosset: nō
modo illud mutabili cerra p̄poneret: et
penitret ad id quod est in actu trepidantis
aspectus. Tū vero inuisibilia tua per ea quod
facta sunt intellecta p̄spici: sed acie fige-
re nō valui: et repulsa infirmitate reddi-
tus solitū. nō mecum ferebā nisi amantes
memoriā: et quā olfacta desiderantē quod co-
medere nondū possem: et querebā viā cō-
parādi roboris quod esset idoneū ad fruen-
dū: tene nec inueniebā donec amplecterer
mediatorē dei et hominū hominem christū
iesū: quod est super omnia deū b̄ndicere in secula:
vocāre et dicere. Ego sū via veritas et vi-
ta. Et cibū cui capiēdo invalidus erā mi-
scere carnem: quoniam verbum caro factū est: ut in-
fantie n̄re lactesceret sapiētia tua. per quā
creasti omnia. Nō enim tenebā d̄m meū ie-
sum christū humilis humilē: nec cui rei
magistra esset eius infirmitas nouerā. Ver-
bū enim tuū eterna veritas superioribus crea-
ture tue paribus supereminēs: subditos eri-
git ad seipam. inferioribus autē edificauit
sibi humilē domū de limo nostro: per quā
subdōdos deprimeret a seipis: et ad se tra-
hceret: sanans tumore et nutriēs amore:
ne fiducia sui p̄grederent longi: sed poti-
us infirmarent: vidētes ante pedes suos

infirma diuinitatē ex participatōe tuni-
ce pellice nostre: et lassip̄sternerent in eā.
illa autē surgēs leuaret eos. Ego vero aliud
putabā: tantūque sentiebā de d̄no christo
meo: quod tū de excellētis sapiētie viro: cui
nullus posset equari: p̄sertim quod mirabilē
nat⁹ ex virgine ad exemplū contēnendo-
rum temporalium per adipiscēda immortalī-
tate: diuina per nobis cura tantā autorita-
tem magisterij meruisse videbat. Quid
autē sacramētū haberet: verbū caro factū:
ne suspicari quidē poterā. Tantū cognō-
uerā ex his quod de illo scripta traderentur
quod māducauit et bibit: dormiuit:ambu-
lauit: exhilarat⁹ est: cōtristat⁹ est: sermo-
cina⁹ est: non hesisse carnē illā s̄bo tuo:
nisi cū aīa et mente humana. Nouit hoc
omnis qui nouit incommutabilitatē verbi
tui: quā ego iam nouerā quantū poteram:
nec omnino quicquid inde dubitabā. Et tē-
nunc mouere mēbra corporis per volunta-
tem: nunc nō mouere: nūc aliquo affectu
affici: nunc nō affici: nūc p̄ferre per signa
sapiētes sentētias: nūc esse in silētio: pro-
pria sunt mutabilitatis aīe et mētis. Que
si falsa de illo scripta essent: etiā oīa peri-
clitarent mendacio: neque in illis lris vlla
fidei sal⁹ generi humano remaneret. Quod
itaque vera scripta sūt: rotū hominē in chri-
sto agnoscebā: nō corp⁹ tantū hoīs: aut
cū corpe sine mēte animā: sed ip̄m hominē
nō persona veritatis: sed magna quadam
nature humane excellētia et perfectiore
participatione sapiētie p̄ferri ceteris ar-
bitrabar. Alip̄ autē deū carne indutus
ita putabar credi a catholicis: ut p̄ter
deum et carnē nō esset in christo aīa: men-
tēque hominis nō existimabar in eo p̄dicari.
Et quoniam bene p̄suasus tenebat: ea quod de illo
memorie m̄adata sunt sine vitali et rōna-
li creatura nō fieri: ad ip̄am christianā fi-
dem p̄grū mouebat. Sed postea hereti-
corū appollinaristaz hunc errorem esse co-
gnosces: catholice fidei colletat⁹ et con-
temperat⁹ est. Ego autē aliquāro postertus
didicisse me fateor: in eo quod verbum ca-
ro factū est. quō catholica veritas a forinī
falsitate dirimat⁹. Improbatio quippe he-
reticorū facit eminere quid ecclia tua sen-
tiat: et quod habeat sana doctrina. Opportuit